

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Barbary Pořízkové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., v právní věci **žalobce: P. H.**, Brno, zast. JUDr. Milanem Zábřhem, advokátem se sídlem Veveří 486/57, Brno, proti **žalovanému: Generální ředitelství cel**, se sídlem Budějovická 7, Praha 4, proti rozhodnutím Celního ředitelství Brno ze dne 1. 6. 2011, č.j. 1881-4/2011-010100-21, č.j. 1881-5/2011-010100-21, č.j. 1881-6/2011-010100-21, č.j. 1881-7/2011-010100-21, č.j. 1881-8/2011-010100-21, č.j. 1881-9/2011-010100-21, č.j. 1881-10/2011-010100-21, č.j. 1881-11/2011-010100-21, č.j. 1881-12/2011-010100-21, č.j. 1881-13/2011-010100-21, č.j. 1881-14/2011-010100-21, č.j. 1881-15/2011-010100-21, č.j. 1881-16/2011-010100-21, č.j. 1881-17/2011-010100-21, č.j. 1881-18/2011-010100-21, č.j. 1881-19/2011-010100-21, č.j. 1881-20/2011-010100-21, č.j. 1881-21/2011-010100-21, č.j. 1881-22/2011-010100-21, č.j. 1881-23/2011-010100-21, č.j. 1881-24/2011-010100-21, č.j. 1881-25/2011-010100-21, č.j. 1881-26/2011-010100-21, č.j. 1881-27/2011-010100-21, č.j. 1881-28/2011-010100-21, č.j. 1881-29/2011-010100-21, č.j. 1881-30/2011-010100-21, č.j. 1881-31/2011-010100-21, č.j. 1881-32/2011-010100-21, č.j. 1881-33/2011-010100-21, č.j. 1881-34/2011-010100-21, č.j. 1881-35/2011-010100-21, č.j. 1881-36/2011-010100-21, č.j. 1881-37/2011-010100-21, č.j. 1881-38/2011-010100-21, č.j. 1881-39/2011-010100-21, č.j. 1881-40/2011-010100-21, č.j. 1881-41/2011-010100-21, č.j. 1881-42/2011-010100-21, č.j. 1881-43/2011-010100-21, č.j. 1881-44/2011-010100-21, č.j. 1881-45/2011-010100-21, č.j. 1881-46/2011-010100-21, č.j. 1881-47/2011-010100-21, č.j. 1881-48/2011-010100-21, č.j. 1881-49/2011-010100-21, č.j. 1881-50/2011-010100-21, č.j. 1881-51/2011-010100-21, č.j. 1881-52/2011-010100-21, č.j. 1881-53/2011-010100-21, č.j. 1881-54/2011-010100-21, č.j. 1881-55/2011-010100-21, č.j. 1881-56/2011-010100-21, č.j. 1881-57/2011-010100-21, č.j. 1881-58/2011-010100-21, č.j. 1881-59/2011-010100-21, č.j. 1881-60/2011-010100-21, č.j. 1881-61/2011-010100-21, č.j. 1881-62/2011-010100-21, č.j. 1881-63/2011-010100-21, č.j. 1881-64/2011-010100-21, č.j. 1881-65/2011-010100-21, č.j. 1881-66/2011-010100-21, č.j. 1881-67/2011-010100-21, č.j. 1881-68/2011-010100-21, č.j. 1881-69/2011-010100-21, č.j. 1881-70/2011-010100-21, č.j. 1881-71/2011-010100-21, č.j. 1881-72/2011-010100-21, č.j. 1881-73/2011-010100-21, č.j. 1881-74/2011-010100-21, č.j. 1881-75/2011-010100-21, č.j. 1881-76/2011-010100-21, č.j. 1881-77/2011-010100-21, č.j. 1881-78/2011-010100-21, č.j. 1881-79/2011-010100-21, č.j. 1881-80/2011-010100-21, č.j. 1881-81/2011-010100-21, č.j. 1881-82/2011-010100-21, č.j. 1881-83/2011-010100-21, č.j. 1881-84/2011-010100-21, č.j. 1881-85/2011-010100-21, č.j. 1881-86/2011-010100-21, č.j. 1881-87/2011-010100-21, č.j. 1881-88/2011-010100-21, č.j. 1881-89/2011-010100-21, č.j. 1881-90/2011-010100-21, č.j. 1881-91/2011-010100-21, č.j. 1881-92/2011-010100-21, č.j. 1881-93/2011-010100-21, č.j. 1881-94/2011-010100-21, č.j. 1881-95/2011-010100-21, č.j. 1881-96/2011-010100-21, č.j. 1881-97/2011-010100-21, č.j. 1881-98/2011-010100-21, č.j. 1881-99/2011-010100-21, č.j. 1881-100/2011-010100-21, č.j. 1881-101/2011-010100-21, č.j. 1881-102/2011-010100-21, č.j. 1881-103/2011-010100-21, č.j. 1881-104/2011-010100-21, č.j. 1881-105/2011-010100-21, č.j. 1881-106/2011-010100-21, č.j. 1881-107/2011-010100-21, č.j. 1881-108/2011-010100-21, č.j. 1881-109/2011-010100-21, č.j. 1881-110/2011-010100-21, č.j. 1881-111/2011-010100-21, č.j. 1881-112/2011-010100-21, č.j. 1881-113/2011-010100-21, č.j. 1881-

pokračování

[illegible]

396/2011-010100-21, č.j. 1881-397/2011-010100-21, č.j. 1881-398/2011-010100-21, č.j. 1881-399/2011-010100-21 a č.j. 1881-400/2011-010100-21, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 30. 8. 2013, č. j. 29 Af 111/2011 – 46, o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti se odkladný účinek **nepřiznává**.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Podanou kasační stížností se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení v záhlaví označeného rozsudku Krajského soudu v Brně (dále jen „krajský soud“), kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti v záhlaví uvedeným rozhodnutím Celního ředitelství Brno. Těmito rozhodnutími byla zamítnuta odvolání stěžovatele do platebních výměrů vydaných Celním úřadem Břeclav dne 10. 11. 2010 (celkem 397 platebních výměrů vztahujících se k osobě stěžovatele). Platebními výměry byla stěžovateli uložena povinnost odvést dovozní clo, spotřební daň a daň z přidané hodnoty z dovezeného zboží – automobilového benzínu 95 Euro super a motorové nafty.

[2] Součástí kasační stížnosti byl i návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, jež stěžovatel opřel o skutečnost, že výkon rozhodnutí by pro něj a jeho rodinu mohl mít nedozírné a dalekosáhlé následky. Vzhledem ke stručnosti návrhu na přiznání odkladného účinku vyzval Nejvyšší správní soud stěžovatele usnesením ze dne 10. 2. 2014, č. j. 9 Afs 70/2014 - 28, aby svůj návrh doplnil. V doplnění návrhu o odkladném účinku ze dne 25. 2. 2014 bylo konstatováno, že mu výkonem napadeného soudního rozhodnutí při nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti vznikne nepoměrně větší újma, než jaká by vznikla jiným osobám, pokud by účinky rozhodnutí odloženy byly. Újma bude způsobena i jeho manželce, paní S. H., jejíž příjem by mohl být vzhledem ke změnám v exekučním řádu poškozen, což by mohlo mít za následek zhoršení jejího způsobu života. Přitom manželka nese v současnosti náklady společné s domácností. Újmu způsobenou výkonem rozhodnutí pociťuje stěžovatel jako velmi intenzivní a upozorňuje, že napadené rozhodnutí může být pro něj, jeho rodinu a s ohledem na zákon č. 89/2012, občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, i další rodinné příslušníky „likvidní“ na desítky až stovky let. Dále upozorňuje i na rozpor s důležitým veřejným zájmem, který spatřuje v tom, že ostatní spoluodsouzení nebyli zatíženi stejnými či obdobnými rozhodnutími. Ačkoli se tedy trestné činnosti, z níž vznikla daňová a celní poplatková povinnost, dopustilo více osob, byl by po materiální stránce zavázán pouze stěžovatel. S ohledem na výše uvedené navrhl, aby jeho návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti bylo vyhověno.

[3] Žalovaný k návrhu stěžovatele upozorňuje, že tento blíže nespecifikoval, jak by mu výkon rozhodnutí mohl způsobit zákonem vyžadovanou nepoměrně větší újmu. Uvedl dále, že následků úmyslného protiprávního jednání si měl být stěžovatel vědom dříve a zároveň konstatoval, že výtěžek z trestné činnosti, tj. neodvedená cla a daně z nezákonného dovozu pohonných hmot, nebyl ani v trestním řízení, ani jako celní dluh, zajištěn. Žalovaný rovněž uvedl, že dle sdělení Celního úřadu pro Jihomoravský kraj nepožádal stěžovatel o úlevu placení daní (posečkání, splátky), nežádal ani o přiznání odkladného účinku žaloby. Po celou

pokračování

dobu splatnosti vyměřených cel a daní (více než dva roky) tedy neučinil žádný úkon, kterým by deklaroval jakoukoli újmu. K rozporu s důležitým veřejným zájmem žalovaný popřel tvrzení, že ostatní spoluobvinění nebyli zatíženi obdobnými rozhodnutími. Žalovaný požaduje řádný a včasný výběr cla a daní, což považuje za důležitý veřejný zájem, jelikož z těchto prostředků, je v rozhodující míře financována činnost státu a produkce veřejných statků. Proto je veřejným zájmem, aby byl dluh uhrazen co nejdříve. Na základě uvedeného žalovaný navrhuje, aby kasační stížnosti nebyl odkladný účinek přiznán.

[4] Dle § 107 odst. 1 zákona č. 150/2005 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), platí, že kasační stížnost nemá odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat, přičemž ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. upravující odkladný účinek žaloby se užijí přiměřeně. Dle § 73 odst. 2 s. ř. s. musí být pro přiznání odkladného účinku naplněny dva předpoklady. Soud přizná žalobě (či kasační stížnosti) odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro navrhovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[5] Jak již Nejvyšší správní soud dříve judikoval, k tomu, aby mohl být kasační stížnosti takový účinek přiznán, musí stěžovatel v první řadě dostatečně podrobně a určitě tvrdit, že mu hrozí újma nepoměrně větší, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám. Povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy tak má stěžovatel (k tomu srovnej např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 2. 2012 č. j. 1 As 27/2012-32 či ze dne 23. 1. 2014, č. j. 6 Ads 99/2013 – 11, všechna zde citovaná rozhodnutí jsou dostupná na www.nssoud.cz), jež musí v odůvodnění svého návrhu konkretizovat, jakou újmu by pro něj znamenal výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí a z jakých konkrétních okolností to vyvozuje. Důvody možného vzniku újmy jsou vždy subjektivní, závislé pouze na osobě a situaci stěžovatele.

[6] V uvedeném případě však stěžovatel v návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti pouze tvrdí, že by jemu a jeho rodině vznikla újma, jež by měla dalekosáhlé a nedozírné následky, nijak však neosvědčil, jaká újma by to byla, jak by se ve vztahu k jeho životu a životu jeho rodiny projevila a jakého by byla rozsahu a intenzity. Z návrhu nebylo zřejmé, jaké jsou příjmy a výdaje rodiny, k poškození jakých hodnot a v jakém rozsahu by mohlo dojít, a tedy v jakém rozsahu by byla způsobená újma pro jeho rodinu likvidační. Stěžovatel také nepředložil žádné doklady pro svá tvrzení.

[7] V daném případě se stěžovateli nepodařilo prokázat intenzitu újmy, která ho výkonem napadeného rozhodnutí zasáhne a nesplnil tak základní podmínku pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Proto již nebylo tedy třeba zkoumat další podmínky, s nimiž by tato musela být naplněna kumulativně.

[8] Stěžovatel tedy neprokázal existenci podmínek pro přiznání odkladného účinku stanovených v § 73 odst. 2 s. ř. s. Z tohoto důvodu nebylo možno odkladný účinek kasační stížnosti podle ustanovení § 107 s. ř. s. ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. přiznat. Tím Nejvyšší správní soud žádným způsobem nepředjímá své budoucí rozhodnutí o věci samé.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 26. března 2014

JUDr. Barbara Pořízková
předsedkyně senátu